

Published on www.bilvavi.net

[Home](#) > דע את עמך 004 השביל של אהבת ישראל

דע את עמך 004 השביל של אהבת ישראל

מצות אהבת גרים

ברמב"ם הל' דעות פ"ו ה"ג, "מצוה על כל אחד לאהוב כל אחד בישראל", ובה"ד כתב שיש מצוה לאהוב הגר, ויש בזה ב' מצוות, "ואהבת לרעך כמוך", ומצוה שני' הוא "ואהבתם את הגר".

זהו חידוש באהבת ישראל, שיש מצוה לאהוב אפי' מי שאינו מעיקרא מזרע אברהם יצחק ויעקב. המצוה לאהוב גר הוא הרחבה של מצות אהבת ישראל, אע"פ שגר אינו ישראל גמור לכמה דינים, אפ"ה יש מצוה לאהוב אותו, וברור שזהו חידוש באהבת ישראל.

בספר תולדות כתב שכל דבר הוא בחינת פרה אדומה, שהוא מטהר הטמאים ומטמא טהורים. מי שנמצא במדרגה תחתיו של המדרגה, הדבר מטהרו - וכן להיפוך. א"כ כל אור רוחני הוא מטהר טמאים ומטמא טהורים. א"כ אהבת ישראל מטהר טמאים - אחדות, אהבה מוציא מהעדר אהבה לאהבה. אבל הוא גם מטמא טהורים. אם האדם רק רוצה להיות תחת המדרגה, יכול לקבל טהרה מהדבר.

ע"כ דברנו איך אהבת ישראל מטהר טמאים, דהיינו לצאת מהפירוד בינינו לאהבת ישראל. אבל יש צד היפוך לזה. יש אהבת ישראל שהיא מעכב לנפשות! התכלית לא רק אהבת ישראל, זה רק שלב. התכלית הוא "והיה ה' למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד" - אחדות עם כל העולם, לא רק עם ישראל. האהבת ישראל הוא רק שלב של עליי', אבל אינו תכלית לעצמה. התכלית הוא - אחדות כל הבריאה, אפי' עם דומם צומח חי ומדבר. בעם ישראל נאמר בהן, "אנכי ה' אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ ישראל" - הקב"ה מבדיל אותנו מגויים. ובחז"ל איתא שבשעת מתן תורה ירדה שנהא באומות העולם לישראל. יש הבדלה בינינו לאומות, אבל בפנימיות יש גילוי האחדות במתן תורה. היאך מצינו זאת?

במתן תורה הקב"ה אמר, "אנכי ה' אלוקיך".

יש "אנכי", בחינת עצם ההויה, ויש "אלוקיך" בחינת הבדלה. אמנם עומק התפיסה הוא "אנכי", שהוא המהלך שהקב"ה הוא מלך כל העולם. זהו בחינת אדה"ר קודם החטא - שכל הנשמות תלויין וכלולים בו, אין בו בחינת "ישראל", רק אחדות כל הנבראים, ואין כאן בחינת אהבת ישראל. רק מיעקב אבינו יש בחינת ישראל, גילוי של מהלך ישראל. אבל שרש הבריאה הוא אחד - והגויים כלולים בזה.

כל תפיסת נפרדות הוא רק תולדת חטא אדה"ר, ונתחדש ישראל ואהבת ישראל. אבל קודם החטא אין מושג של ישראל, רק יש אהבה בין הכל, אפי' בין נשמות ישראל לנשמות הגויים. זהו התפיסה הפנימית של הבריאה - אחדות מוחלטת, והיה ה' למלך על כל הארץ.

זהו גם התפיסה של לעת"ל, שאז יש אחדות בין כל העולם. זהו סוד הגרות שיש לאהוב גם הגר, משום שבעומק, יש אחדות גם עם האומות. גם משיח בא מגרים, שבא מלוט - שהוא גר. כאן גנוז סוד גדול. בתחלה אברהם ולוט ביחד, ואחר זמן התפרדו זה מזה - ותקונו הוא לעת"ל כשזרעו משיח יהיה מתאחד עם ישראל.

זהו בחינת יעקב ועשו שהם "אחים". בפנימיות, ישראל ואומות הם אחים. "עשו שונא את יעקב" הוא רק בחיצוניות, אבל בפנימיות, יש אחוה ביניהם - כדאיתא בחז"ל שעשו נשק יעקב בכל לבו.

איך מתאחדים ישראל על האומות? כשאנו רוצים לאחד דבר, צריך דבר ממוצע ביניהם כדי לאחדם. ומהי אותו דבר הממוצע המאחד ישראל עם האומות? הם הגרים.

הגרים הם אמצעי בין ישראל לאומות. זהו עומק שישראל נגלו לאומות, משום שבעומק יש אחדות בין ישראל לאומות, והגלות הוא בחינת אחדות עם הגויים. בחז"ל איתא שישראל נגלו לאומות כדי לקבל הגרים, שהם האמצעי שיכול לאחד ישראל על האומות.

יש לגר שם גוי בפועל, לא רק העדר של ישראל, אלא יש לו מציאות של גוי. א"כ יש מציאות של ישראל ויש מציאות של אומות. בשרש אנו מאוחדים, והחטא אדה"ר יוצרת כל הפירוד. הגרים הוא האחדות בין ישראל לגויים, ולכן יש לאהוב אותם. הגרים אינם בני יורשים, משום שהם מתייחסים לעכו"ם -- ואפ"ה יש מצוה לאהוב אותו.

הגר"א כתב שבחינת הממוצע הוא דבר שהוא למעלה משני דברים ומחברם מלמעלה, כמו שאיש ואשה זכו שכינה שרויה ביניהם - יש להם אחדות ע"י דבר אמצעי, שהוא השכינה - וברור שהשכינה הור למעלה מאיש ואשה. א"כ כל אמצעי המאחדת שני דברים הוא למעלה מהשני דברים. א"כ הגרים הם למעלה מישראל ועכו"ם, ויכולים לחברם.

אדם הוא ר"ת אדם דוד משיח -- אדם הוא הכל, דוד הוא רק ישראל, ומשיח הוא חזרה לבחינת אדם - אחדות מוחלטת.

איפה מתגלה האחדות עם הגרים? בחז"ל איתא שנשמתן של הגרים עמדו בהר סיני - והם הגרים שאנו מכירים. זהו מכח האחדות שבתורה, שהתורה הושרש אחדות בעולם. רק בחצוניות ירדה שנאה באומות בשעת מתן תורה, אבל בפנימיות, היה גילוי של אחדות - אחדות הגרים על ישראל, שהם מאחדים ישראל עם האומות.

ידוע שכל גילוי לעת"ל גנוז כאן בהגלות. מתן תורה הוא שרש של אחדות כל הנבראים, אע"פ שילדה שנאה בעולם. אמנם בעקדת יצחק, יצחק חוזר לשרשו שהוא אברהם - ואז יש כאן גילוי של ישמעאל, וגנוז כאן אחדות עם ישמעאל. במצב של עקידת יצחק, נתגלה האחדות בין ישראל לאומות - שאז יצחק חוזר לשרשו והפסיק מלהיות "בנך היחידך". לכן מקבלין נדרים ונדבות מעכו"ם, משום שבעומק יש אחדות ישראל עם הגויים.

הבהמ"ק נחרב משום שנאת חנם. אין התפקיד שלנו להחזיר הבית השני. אנחנו צריכים בהמ"ק חדש, בהמ"ק השלשי. הבהמ"ק השלישי ירדה משמים - לא מכחינו. העומק בזה משום שהוא שייך לכל העולם.

א"כ אהבת ישראל אינו תכלית לעצמה, אלא הוא רק **שביל** להאחדות הכללית, שהוא אהבת כל הבריאה כולה - ע"י אהבת הגרים אנו יכולים להגיע אפי' לאהבת האומות, ומשם לאהבת דומם צומח חי ומדבר - ומשם להגיע לאהבת הבורא.

- [\[דע את עמך\]](#) 1]

Source: <http://bilvavi.net/shiur/004-השבילשלאהבתהישראל> דעאתעמך-004

Links

[1] <http://bilvavi.net/daes.amcha>